

РЕШЕНИЕ

№ 6877

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7124** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 28785 от 02.08.2022 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 133980 от 28.06.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с адрес: [населено място], [улица], чрез юрк. В. П. против Решение № 2245 от 20.06.2022 г., постановено по НАХД № 1365/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 5065662 от 05.07.2021 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на И. В. В., ЕГН: [ЕГН] е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Касаторът посочва, че при издаването на процесния ЕФ са спазени разпоредбите на чл. 188 и чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Твърди се, че санкционираното лице е имало възможност да представи декларация по чл. 189, ал.5 от ЗДвП, което в случая не е сторено. Моли решението да бъде отменено, а ЕФ да бъде потвърден. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, в случай, че надвишава нормативно определения минимум. В хода на съдебното производство, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - И. В. В., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, 18-и касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 18.01.2020г. бил сключен договор за отдаване на автомобил Рено М. с [рег.номер на МПС] под наем, със страни наемодател „МИМ Кар“ ЕООД и наемател посоченото в договора лице – Н. Т. Н.. Договорът бил с валидност от датата на неговото сключване до 18.01.2022г. МПС било предоставено на наемателя. На дата 05.07.2021 г. в 16:53 часа, в [населено място], по [улица] (магазин Метро) с посока от бул. Б. към ул. П. К. лек автомобил, собственост от „МИМ Кар“ ЕООД, а именно: Рено М. с [рег.номер на МПС], бил управляван със скорост на движение от 96 км/ч при ограничение в този участък, което било въведено с пътен знак В26 – 80 км/ч. Автомобилът бил управляван от Н. Т. Н., който на 18.01.2021г. бил наел процесния автомобил по договор за предоставяне на МПС под наем. Видно от база данни на КАТ, собственик на лекия автомобил е именно дружеството, като санкцията на основание чл.188, ал.2 от ЗДвП била наложена на законния представител на дружеството – И. В. В., ЕГН: [ЕГН]. Нарушението било заснето с А. САМ S1

СРС е приел, че действително на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение в посочения участък, установено и надлежно заснето със съответното техническо средство. За да отмени ЕФ, съдът е достигнал до извод, че в случая неправилно е ангажирана отговорност на В., като в оспореното съдебно решение се изтъква, че е оборена презумпцията чл. 188, ал. 2 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Така постановеното решение е неправилно.

Споделят се изводите на районния съд досежно доказаност на извършеното нарушение.

В електронния фиш като нарушена е посочена законовата разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, според която когато скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

В конкретния случай в електронния фиш е записано, че става въпрос за пътен знак В26, който ограничава скоростта до 80 км/ч. Установената скорост на пътно превозно средство е била 96 км/ч, превишението е 16 км/ч. В електронния фиш ясно е посочено, че санкционната разпоредба, на която е основано наложеното наказание е чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според която водач, превишил разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв. В процесния случай превишението е 16 км/ч, попада именно в

хипотезата на тази разпоредба.

Според чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Възможността собственикът на автомобила да посочи кое е лицето, на което е предоставил неговото управление по времето, когато е констатирано нарушението е регламентирано в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Тази възможност изрично е посочена в самия електронен фиш, ведно със срока, в който лицето, субект по електронния фиш следва да декларира надлежно пред ОД МВР кой е управлявал автомобила по време на извършване на нарушението, описано във фиша.

Конкретният електронен фиш е получен лично от И. на 07.01.2022 г., видно от приложената към административната преписка разписка. В предвидения по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП 14-дневен срок лицето не се е възползвало от възможността да посочи пред наказващия орган кой е управлявал автомобила на посочената в ЕФ дата и час. След като санкционираното лице е пропуснало да направи надлежно такова волеизявление пред компетентния орган по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, възможността с такова възражение да осуети понасяне на отговорността за извършеното нарушение е преклудирала.

Това е така, защото според чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът на превозното средство отговаря за извършеното с него нарушение. Ако собственикът посочи кой е управлявал автомобила, в ЗДвП е регламентирано производство по налагане на наказание именно на посоченото от собственика лице, като първоначално издаденият фиш се анулира. След като не е направил това, В. е препятствал възможността за приложение на предвидения в ЗДвП ред да бъде наложено наказание с електронен фиш на това друго лице, което е управлявало автомобила. От друга страна, както беше посочено по-горе, само по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП собственикът на автомобила, с който е извършено нарушението, може да посочи действително управлявалия го, при пропускане на срока възможността се преклудира и отговорността за извършеното нарушение се носи от собственика на МПС съобразно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП.

При събраните в производството доказателства, правилно административно наказващият орган е издал електронен фиш, като правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на деца. При безспорно установено нарушение, нарушител и неговата вина, при което и правилно и законосъобразно е издаден електронен фиш. Наложено наказание съответствува на тежестта на извършеното деяние и на личността на нарушителя. Въззивният съд неправилно е отменил електронния фиш.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд, същият приема, че след като са налице извършено административно нарушение, то издаденият електронен фиш като законосъобразен е следвало да бъде потвърден, поради което и атакуваното решение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно постановено и вместо него да бъде потвърден издаденият електронен фиш.

При този изход на спора касационният ответник следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско

възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XVIII касационен състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2245 от 20.06.2022 г., постановено по НАХД № 1365/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш, серия К № 5065662 от 05.07.2021 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на И. В. В., ЕГН: [ЕГН] е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА И. В. В., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.